

BYĆ ŚWIĘTYM OJCEM

Pragnienie ojcowskiej miłości jest głęboko wpisane w serce każdego człowieka, także dorosłego. Potrzebują jej jednak w sposób szczególny dzieci i młodzież w okresie dojrzewania. Dziecko poszukuje nie tylko ciepłej i serdecznej miłości matki, ale również otwartej, życzliwej i dającej bezpieczeństwo miłości ojca.

SZUKAJ BOGA JAKO OJCA

Ojcostwo jest daniem życia na podobieństwo samego Stwórcy. Rodząc nowe życie mężczyzna i kobieta spełniają Boże wezwanie: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię (Rdz 1,28). W ten sposób uczestniczą w stwórczej mocy samego Boga. Zrodzone życie nie należy jednak do nich. Należy do Boga.

Tylko doświadczenie Boga jako Ojca kochającego odwieczną miłością swojego Syna może być ostatecznym fundamentem ludzkiej miłości rodzicielskiej: ojcowskiej i macierzyńskiej.

Odkrywanie ojcowskiego obrazu Boga staje się więc dla mężczyzny najgłębszym fundamentem, na którym może on zbudować świadomą i dojrzałą odpowiedź na powołanie do bycia ojcem.

STAWAJ SIĘ DOBRYM SYNEM, ABYŚ MÓGŁ BYĆ DOBRYM OJCEM.

Dla młodego mężczyzny drogą do doświadczenia ojcostwa jest doświadczenie synostwa. Nie ma innej drogi. Wielu mężczyzn zaprzepaszcza szansę na dojrzałe ojcostwo tylko dlatego, iż kierując się męską dumą, nie chce przyjąć pokornej postawy uległości i synostwa wobec swoich rodziców, szczególnie wobec ojca.

Postawa pokornej i przebaczącej miłości do rodziców jest konieczna szczególnie wówczas, kiedy ich postawa rodzicielska była raniąca. Trzeba najpierw nauczyć się być miłosiernym, wiernym i pokornym synem, aby móc stawać się następnie miłosiernym, wiernym i pokornym ojcem.

Partnerstwo dorosłego syna z własnym ojcem i matką winno łączyć się z pokorą i głębokim szacunkiem: Słuchaj ojca, który cię zrodził, i nie gardź twą matką, staruszką! (...) Niech się weselą twój ojciec i matka, twa rodzicielka niech będzie szczęśliwa (Prz 23, 22.25).

OPUŚĆ OJCA I MATKĘ, JAK NAKAZUJE BIBLIA

Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem (Rdz 2,24).

Rzeczywiste, fizyczne i emocjonalne, opuszczenie rodziców jest koniecznym warunkiem dobrego małżeństwa i ojcostwa.

Opuszczenie to dokonuje się jednak nie tyle poprzez oddzielenie od rodziców, ale poprzez wewnętrzne pojednanie się z nimi.

Wyjście z domu rodzinnego bez rzeczywistego wewnętrznego pojednania się z matką i ojcem sprawia, iż jest ono

Parafia św. Jana Kantego w Legionowie

X Przykazań Dojrzałego Ojcostwa

bardziej ucieczką niż "męskim odejściem".

Do pełnej autonomii wobec rodziców konieczna jest wolność wobec nich. Wielu mężczyzn nie jest w stanie naprawdę wewnętrznie "opuścić ojca i matki", dlatego, że nie umie - często tylko dlatego, iż tak naprawdę nie chce - przebaczyć im i pojednać się z nimi.

Wolność wobec rodziców sprawia, iż mężczyzna może korzystać z jednej strony w pełni z darów, które od nich otrzymał, z drugiej zaś może stopniowo uwalniać się od tych uwarunkowań, którymi było naznaczone ich wychowanie.

OFIARUJ DZIECIOM BEZPIECZEŃSTWO I MIŁOŚĆ W PEŁNEJ RODZINIE

Dziecko potrzebuje nie tylko indywidualnej miłości ojca i matki, ale także wzajemnej miłości obojga rodziców. Poprzez tę miłość dziecko dowiaduje się, czym jest ludzka miłość, rodzina, małżeństwo; w pełnej rodzinie doświadcza oparcia i poczucia bezpieczeństwa.

Bardzo ważnym zadaniem ojca jest więc zbudowanie najpierw kochającego się małżeństwa, a następnie pełnej i kochającej się rodziny, w której od samego początku istniałby klimat zgody, rodzicielskiej miłości, poczucia bezpieczeństwa i wzajemnej troski.

Bez wzajemnej miłości małżeńskiej i rodzinnej miłość ojcowska będzie zawsze niepełna, ograniczona i raniąca.

ZAUF AJ SWOIM DZIECIOM

Wiara ojca w syna czy córkę jest fundamentem prawdziwego ojcostwa. Ojciec, który zachowuje wiarę w swego syna pomimo wydarzeń, które mogą ich rozdzielić, a nawet poróżnić, zasługuje nadal na miano ojca (M. Lagaut).

Warunek: Ojciec może jednak zaufać dziecku tylko wówczas, kiedy - choćby w małym stopniu - zaufa sobie.

Ojciec nie może zobowiązywać dziecka do zaufania. Winien sobie na zaufanie ZASŁUŻYĆ. Mówiąc bardziej obrazowo, winien "wydobyć" z niego zaufanie.

Zaufanie jest darem wymiennym. Dziecko spontanicznie ufa ojcu, kiedy czuje się przez niego kochane i doświadcza jego zaufania. Zaufanie może być zbudowane na wzajemnej miłości i trosce o siebie. Zaufanie rodzi zaufanie.

Dorastający synowie nie oczekują od swoich ojców, aby byli nieomylni i nienaganni we wszystkim. Oczekują od nich przede wszystkim zaufania i wiary: wiary w ich pragnienia, w ich możliwości, w ich dobre intencje.

BUDUJ WŁASNY AUTORYTET WOBEC DZIECI

Być ojcem znaczy oddać się do dyspozycji rodziny i dzieci, służyć im i być za nie odpowiedzialnym. Tylko ojciec odpowiedzialny nauczy odpowiedzialności swoje dzieci. Autorytet ojca nie jest jego przywilejem, ale służbą.

Mężczyzna nie staje się ojcem, aby mu służyli, ale by sam służył i dzielił się z dziećmi swoim życiem (por. Mt 20,28). Postawą odpowiedzialności, ofiarności, troski i służby ojciec buduje swój autorytet.

Mężczyzna zakładający rodzinę winien rozumieć potrzebę zbudowania swojego autorytetu. Dziecko potrzebuje

autorytetu ojca i ma do niego prawo. Nie mając autorytetu w oczach dzieci ojciec nie może ofiarować im poczucia bezpieczeństwa, oparcia i nie zdoła ich uczyć mądrości życia. Dziecko nie zaufa ojcu, jego radom i pouczeniom, jeżeli nie będzie on dla swej pociechy autorytetem.

KOCHAJ DZIECI MIŁOŚCIĄ BEZINTERESOWNĄ

Ojciec i matka dają życie swoim dzieciom nie po to, aby móc "coś" w zamian otrzymać, ale by przedłużyć trwanie w swoich dzieciach miłości i życia. Dawanie życia dziecku to nic innego jak dzielenie się tą miłością, którą wcześniej otrzymali i którą też wzajemnie się obdarzyli w małżeństwie.

W zamiarze Boga dziecko winno rodzić się jako owoc wzajemnej miłości swoich rodziców oraz bezinteresownej miłości do "nowej istoty", którą wydadzą na świat. Bezinteresowna miłość ojca jest zwierciadłem bezinteresownej miłości Boga Ojca.

Dzięki niej ojciec staje się dla dziecka drogowskazem do Boga. Jeżeli ojcowie kochają swoje dzieci za ich osiągnięcia w nauce, zdolności czy też jakieś inne szczególne cechy, wówczas ograniczają swoją miłość.

NAUCZ DZIECI RADOŚCI ZMAGANIA I WALKI

Szczególnym zadaniem ojca wobec dzieci jest wprowadzenie ich w "sztukę walki", w najlepszym rozumieniu tego pojęcia. Miłość, z której rodzi się radość życia, domaga się nieraz wielkiej walki wewnętrznej oraz zmagania z trudnościami i przeciwnościami zewnętrznymi.

Najpierw będzie to wewnętrzna walka z własną słabością: niestałością woli, skłonnością do zniechęcania się, tendencją do ucieczki.

Będzie to także walka "zewnętrzna" o miejsce w świecie: wysiłek zdobywania pozycji zawodowej, zmaganie się z niesprawiedliwym zachowaniem innych, z nieuczciwą rywalizacją. Walka ta jest walką o swoje. Jest to zmaganie się o godne i uczciwe życie własne oraz swoich najbliższych.

Zadaniem ojca jest bronić swoich dzieci. Szczególnym zadaniem ojca jest nauczyć syna radości zmagania się z własną słabością i umiejętnego współżycia z rówieśnikami.

Syn powinien umieć nie tylko wygrywać, ale także przegrywać. Umiejętność przyjmowania porażek lepiej nieraz świadczy o sile młodego człowieka niż jego zwycięstwa nad rówieśnikami.

STWARZAJ W DOMU KLIMAT WOLNOŚCI

Prawdziwe spotkanie ojca z dzieckiem może dokonać się tylko w klimacie pełnej wolności.

Ojciec nie jest panem swojego dziecka. Ojciec jest tylko "starszym bratem w wierze" swojego dziecka. Ponieważ dziecko nie jest jego własnością, ojciec nie może całkowicie włączyć jego wolności. "Władzę rodzicielską" może sprawować odwołując się do wolności dziecka.

Brak uwzględniania pragnień, potrzeb i odczuć dziecka jest zawsze odbierane przez nie jako nadużywanie autorytetu rodzicielskiego. Postawa ofiary i oddania nie może być w jakiegokolwiek formie wymuszona na człowieku. Nie można "nakazać" dziecku wbrew jego woli - także, kiedy jest jeszcze bardzo małe - postawy miłości, zaufania, szczerości, uczciwości, ofiarności. Są to wartości, które rodzą się w sercu dziecka i na które ono samo stopniowo się decyduje.

**OFIARUJ DZIECIOM
KAŻDEGO DNIA TROCHE CZASU**

Jednym z najważniejszych darów, jakie ojciec może ofiarować swoim dzieciom, jest poświęcenie im odrobiny czasu każdego dnia. Ojcostwo od chwili przyjścia na świat dziecka wymaga czasu.

Niczym nie da się tego ani zastąpić, ani zrekomensować. Słaba więź spowodowana brakiem czasu ojca rzutuje negatywnie na rozwój emocjonalny, intelektualny i duchowy dziecka. Szczególnie dotkliwie brak ten odczuwają synowie.

Intensywność życia zawodowego ojców sprawia, iż poświęcanie czasu dziecku jest dziś jednym z najtrudniejszych tematów dotyczących ojcostwa. Wielu zapracowanym ojcom brakuje czasu dla dzieci. Czasu poświęconego dziecku nie da się jednak nagromadzić i ofiarować w jednym momencie. Ojcostwo domaga się systematycznego, codziennego ofiarowania dziecku choćby trochę uwagi.

I choć wielu mężczyzn pogubiło się dzisiaj w pełnieniu swojej ojcowskiej roli, nie ztratili oni jednak głębokiego pragnienia posiadania i wychowywania dzieci. Ojcostwo jawi się dzisiaj jako służba dzieciom. Stąd też trzeba mówić nie tyle o roli czy funkcji ojcowskiej, odtwarzanej z pokolenia na pokolenie, ile raczej o misji i powołaniu, które - jak nigdy dotąd domaga się osobistego zaangażowania, woli zmagania się z sobą, męskiej twórczości oraz głębokiej więzi z bogiem jako ojcem.

Źródło: strona internetowa Sanktuarium Matki Bożej Leśniowskiej Patronki Rodzin - <http://www.lesniow.pl/>